

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 71.

Trettende Session.

22de Møde.

Lørdagen den 2den November Kl. 1.

(Fortsat.)

Justitsministeren (fortsat): Efterat dette Forslag var indkommet, blev det sendt til Communalbestyrelsens Betenkning, og man har modtaget denne i tre forskjellige Skrivelser, først en Skrivelse fra Magistraten, hvorved den med sine Ytringer sender Forslaget til Borgerrepræsentationen, dernæst dennes Svarskrivelse og endelig en Svarskrivelse af 10de October fra Magistraten til Justitsministeriet, hvorved Sagen indsendes. I det Hele har Communalbestyrelsen tiltraadt det Forslag, der er fremkommet fra Commissionen, men den har dog gjort det med Endringer, der i flere Henseender ere særdeles indgribende, det er i Særdeleshed Borgerrepræsentanterne, der have foreslaaet saadanne, af hvilke Magistraten har tiltraadt nogle. De Endringsforslag, der ere fremkomne fra Borgerrepræsentationen, have i det Væsentlige dreiet sig om et vigtigt Hovedpunkt, nemlig at man fra Politidirecteuren skal fjerne den Bemyndigelse, han har havt efter Forordningen af 4de April 1809 og nogle sig dertil sluttende senere Bestemmelser til ved Resolution at bestemme Straffen i offentlige Politifager, naar disse vare ringe og Beviis var tilstede, og dernæst gaae de ud paa at bevirke, at der tilbeibringes en Garanti mod Misbrug af Politimyndigheden navnlig under Magtsanvendelse, samt at der, naar saadant Misbrug har fundet Sted, gives Sikkerhed for, at det vil blive Gjenstand for offentlig Forsøgning.

I Forbindelse hermed vedtog ogsaa Borgerrepræsentationen en Forandring i det hidtil bestaaende Forhold, hvorefter den formeentlig Forurettede ved at forfølge sin Ret igjennem en privat Sag skal være nødt til at henvende sig til Politidirecteuren med sin Klage, for at faae en Paategning paa den om, at den maa nyde Fremme ved Criminal- og Politiretten, en Paategning, som bestaaer i en Henviisning af Sagen til Retten. Ministeriet har ikke kunnet andet end erkjende ikke blot Hensigtsmæssigheden, men en paatrængende Nødvendighed af, at der findes en saadan Reform Sted, at den dømmende Myndighed — thi Andet er dog ikke Udgangen til ved Resolutionen at kunne bestemme Straffen i Politifager — maatte gaae bort fra det executive Politit, ligesom ogsaa Retningen af de to øvrige Antydninger maa anses for at være meget vigtig. Borgerrepræsentationen har foreslaaet, at der til Opnaaelsen af dette Siemed skulde indføres en saakaldet Forligsret. Seg skal ikke gaae nærmere ind paa dennes Sammensætning og de Forretninger, der skulde overdrages den, men indskrænke mig til at udtale, at Ministeriet er kommet til den Overbeviisning, at det saaledes foreslaaede Middel ikke er egnet til at opnaae det Formaal, som man derved søgte realiseret, men er derimod slaaet ind paa en anden Vej; den, der er betegnet i Lovudkastet, at der nemlig ved Criminal- og Politiretten skal oprettes en ottende Afdeling. Med Hensyn til hvilke Sager der skulde henvises til Behandling der, og hvad dermed staaer i Forbindelse, tør jeg henvise til Lovudkastet og til de Motiver, som ledsage det.